

[Ulrich.]

Jeg ved ikke, hvor mange større Bemyndigelse den højtærede Minister vil have. Jeg synes, vi fra vor Side har givet ham alt, hvad han med Rimelighed kan forlange, og jeg synes, at jeg med Rimelighed kan sige, at naar Ministeren vil kritisere, hvad der staar i disse Paragrafer, derhen, at man ikke vilde give den Minister, der skulde være ansvarlig, nogen Bemyndigelse, har han læst vort Forslag ganske, som Fanden læser Bibelen.

Saa siger Ministeren ligeledes, at det har forfærdet ham, at der i vort Forslag var aabnet Adgang ogsaa for Byarbejdere til at komme i Besiddelse af disse Brug, og at jeg havde talt saa meget om, at Landmænd skulde foretrækkes. Atter her, maa jeg sige, har den højtærede Minister glemt at se en senere Paragraf, hvor der stilles bestemte Krav til de unge Mennesker, der kan komme i Betragtning. De skal have beskæftiget sig med Landbrug i 4 Aar efter det fyldte 18de Aar. Dette har den højtærede Minister slet ikke set, med andre Ord, han har ikke læst Forslaget, ellers vilde han ikke været kommet med sine Bemærkninger, som er ganske ved Siden af.

Saa siger den højtærede Minister, at efter vort Forslag ydes der en Statsgave paa 5 000 Kr. til de unge Mennesker, som i Henhold til Forslaget kan komme i Besiddelse af saadanne Brug, og jeg syntes at kunne forstaa paa den højtærede Minister, at han mente, at det i og for sig var ganske forkasteligt at give saadanne Gaver til saadanne Mennesker. Men hvad er det, Ministeren foreslaar? Han foreslaar ogsaa at give dem en Gave, og det maa jo være i Erkendelse af, at Tiderne er saadanne, at de unge Mennesker ikke kan klare sig, naar man ikke kræver større Midler af dem, end man kræver paa dette Omraade. Saa skal jeg villigt indrømme, at den Gave, Ministeren vil give dem, er mindre end den, vi foreslaar. Det er den højtærede Ministers Fejl. Jeg har nemlig altid hævdet og hævder vedblivende, at naar Staten vil animere unge Mennesker til at oprette selvstændige Hjem, maa man etablere Hjemmene saaledes, at de har Mulighed for, at de kan leve. For øvrigt — naar det skal regnes ud i Penge — drejer Forskellen mellem Ministerens Forslag og vort med Hensyn til Pengegaven sig om nogle faa Hundrede Kroner.

Saa fik jeg endelig Svar paa, hvad Ministeren forstaa ved en rimelig Pris paa Jord. Derved forstod den højtærede Minister Jordværdien. Det har en ganske over-

ordentlig stor Værdi at faa dette at vide, thi det siger klart og tydeligt, at Ekspropriationsbestemmelsen vil træde i Kraft i det Øjeblik, vi ikke kan købe Jord til Jordværdien. Det er det, jeg stadig væk har haft Opfattelsen af, men jeg har ikke kunnet faa en Udtalelse derom før. Jeg takker Ministeren for, at han har bekendt Kulør. Nu ved vi det altsaa, at naar man ikke kan købe Jord til Jordværdien, eksproprierer man, hvis man ellers kan faa Lovforslaget vedtaget.

Der er forskellige Spørgsmaal, som jeg har rettet til den højtærede Minister, som jeg intet Svar fik paa. Derfor vil jeg tillade mig at gentage dem. Jeg fik ikke noget Svar paa, hvad Ministeren forstaa ved fuld Erstatning, og jeg henleder Ministerens Opmærksomhed paa det Afsnit af min Tale, hvor jeg spurgte, om Ministeren ved fuld Erstatning ogsaa forstod, at man skulde have Erstatning for Afsavn af Jord, for det Næringstab, den paagældende led ved, at et Stykke Jord blev taget ud af hans Bedrift. Det vil jeg gerne have Svar paa. Jeg fik heller ikke Svar paa, hvilken Bemyndigelse den højtærede Minister har til at lade Jordfondens Midler staa i yderste Prioritet i de Hovedparceller, som sælges fra Ejendomme, der er købt for Jordfondens Midler, hvilken Bemyndigelse har Ministeren til dette? Der staar ikke i nogen Lov nogen Bemyndigelse hertil. Derfor kunde det være interessant at faa at vide, med hvilken Ret han har foretaget det. Endelig er der det Spørgsmaal, jeg talte om før, hvor de Penge skulde komme fra, der mangler i Jordfonden til at kunne tilfredsstille de Krav, Ministeren her stiller.

Derefter skal jeg gøre nogle faa Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Andreasen (Forsinge). Det ærede Medlem kunde ikke forstaa min Udtalelse om de 7 500 Kr., der er aflejret som Maksimumsbeløb til at købe Jord for til Brug, der oprettes efter den gamle Husmandslov. Hvis det ærede Medlem læser mine Udtalelser igennem, vil han sikkert kunne forstaa den, idet jeg sagde, at alle i denne Sal er enige om, at naar man begrænser Jordkøbet til 7 500 Kr., vilde det i mangfoldige Tilfælde vise sig, at Bruget blev for lille. Det har man anket over de forskellige Gange, man har lovgivet paa dette Omraade, og saa siger jeg, fordi man tidligere har skrevet noget i en Lov, der ikke er rigtigt, behøver man ikke at gentage det, naar man igen lovgiver paa dette Omraade.